

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/661/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711204412
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1711204412.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci navrhovateľa: U. X. S., E. XX. XX. XXXX, J. I. Š. XXX/XX, S., zastúpeného BARUŠO-PROCTUM LAW CONSULT, s.r.o., IČO: 36 652 890, so sídlom Kolárska 8, Bratislava, proti odporcovi: P. Z., E. XX. X. XXXX, J. I. P. X, S., zastúpenému JUDr. Petrom Jankovským, advokátom so sídlom Krížna 47, Bratislava, o zaplatenie 9.958,18 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 10. septembra 2012 č. k. 6C/147/2011-32 takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 9.958,18 Eur s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 12. 04. 2008 do zaplatenia a 5.000,- Eur titulom zmluvnej pokuty. O náhrade trov konania rozhodol tak, že v konaní plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 897 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.224,80 Eur.

Vychádzal pritom zo zistenia, že dňa 12. 02. 2008 bola medzi účastníkmi konania uzatvorená Zmluva o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ požičal odporcovi sumu 9.958,18 Eur, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť do 11. 04. 2008 s tým, že v opačnom prípade vzniká navrhovateľovi ako veriteľovi právo požadovať popri istine aj zmluvnú pokutu, a to za každý deň omeškania vo výške 49,79 Eur podľa bodu 4 Zmluvy o pôžičke.

Z potvrdenia o prevzatí finančnej hotovosti v zmysle zmluvy o pôžičke č. 20080212 zo dňa 12. 02. 2008 mal súd za preukázané, že navrhovateľ dňa 12. 02. 2008 odovzdal odporcovi finančnú pôžičku vo výške 9.958,18 Eur v hotovosti a odporca potvrdil, že od navrhovateľa uvedenú finančnú hotovosť prevzal, čo obaja potvrdili svojimi podpismi.

Podľa výzvy na zaplatenie zo dňa 22. 07. 2009 bol odporca vyzvaný na zaplatenie dlhu v lehote 7 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy, ktorú odporca prevzal dňa 24. 07. 2009. Na výzvu odporca žiadnym spôsobom nereagoval.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že peniaze požičiaval odporcovi s tým, že sa osobne nepoznali, ale v minulosti poskytla jeho manželke sestra odporcu pôžičku peňazí, ktoré jej jeho sestra nevracala, avšak odporca za ňu prevzal zodpovednosť a pôžičku v mene svojej sestry vrátil, a vtedy mu navrhovateľ povedal, že keď bude niečo potrebovať, aby sa naňho obrátil. Preto, keď ho odporca oslovil, že potrebuje požičať peniaze (bez uvedenia účelu), tak mu tieto požičal. Na výzvy navrhovateľa odporca väčšinou reagoval sms správou s tým, že sa nachádza v zahraničí. Aj pred týždňom ho odporca takto kontaktoval s tým, že sa dostaví a pohľadávku zaplatí, avšak nestalo sa tak.

S odkazom na ust. § 544 ods. 1, 3, § 657, § 658 ods. 1 a § 517 O.z. a výsledky vykonaného dokazovania prvostupňový súd zaviazal odporcu na úhradu nevrátenej pôžičky poskytnutej mu navrhovateľom spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania od 12. 04. 2008 do zaplatenia, ako aj zmluvnej pokuty vo výške 5.000,- Eur (49,79 Eur za každý deň omeškania, ktoré ku dňu 01. 04. 2011 trvá 1083 dní), ktorú si navrhovateľ uplatnil v súlade s § 3 O.z. v nižšej výške, ako by mal nárok zo zmluvy o pôžičke.

Proti uvedenému rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým žiadal napadnutý prvostupňový rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietal vady majúce za následok odňatie možnosti konať pred súdom, t. j. odvolací dôvod uvedený v ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. Namietal, že písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku mu nebolo poštou doručené do vlastných rúk, a toto prevzal jeho otec, ktorý má rovnaké meno a priezvisko a býva na rovnakej adrese ako odporca. Následne odporca prevzal od svojho otca okrem tejto zásielky obsahujúcej napadnutý rozsudok aj ďalšie dve zásielky, ktoré boli doručované odporcovi a prevzal ich jeho otec len z dôvodu zhody ich mena, priezviska a adresy, nie z titulu, že by bol odporcom splnomocnený na preberanie poštových zásielok. Z vyznačených dátumov na poštovej obálke nie je čitateľný dátum prevzatia, odporca však predpokladá, že jeho otec prevzal rozsudok najneskôr dňa 08. 10. 2012. Odporca má síce evidovaný trvalý pobyt na adrese Letná 3, Senec, zdržiava sa však pravidelne v zahraničí a už niekoľko rokov nebýva na adrese trvalého pobytu. V súčasnosti od marca 2011 býva s manželkou na Nám. 1. mája 31 v Senci. Po pricestovaní na Slovensko prevzal v týchto dňoch od svojho otca poštovú zásielku s písomným vyhotovením rozsudku a spolu s ďalšími písomnými zásielkami, ktoré boli doručované odporcovi v predchádzajúcich mesiacoch, ktoré však z vyššie uvedených dôvodov prevzal jeho otec a o ich obsahu odporcu neinformoval. Až v týchto dňoch sa odporca dozvedel o predmetnom konaní a od svojho otca prevzal návrh na začatie konania s prílohami a predvolanie na termín pojednávania v danej veci. Na preukázanie tohto tvrdenia navrhol vypočuť svoju manželku a svojho otca. Z uvedených dôvodov má odporca za to, že vo veci neboli splnené zákonné podmienky na konanie pojednávania v jeho neprítomnosti a postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V závere k veci samej uviedol, že navrhovateľovi uhradil päť platieb po 830 Eur.

- 3 -

Navrhovateľ sa k odvolaniu vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 26. 11. 2012, ktorým žiadal napadnutý prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť a odporcu zaviazat' na náhradu trov konania. Vo svojom vyjadrení uviedol, že odvolanie odporcu nie je podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi a dôkazy, ktorými sa odporca snaží presvedčiť súd o tom, že „nemal vedomosť“ o existencii celého súdneho konania (výsluch odporcu, jeho otca a manželky), nemôžu byť hodnotené ako vierohodné, nanajvýš ak osoby navrhnuté na vykonanie dôkazov sú rodinnými príslušníkmi odporcu. Za prinajmenšom nepravdepodobné označil tvrdenie odporcu, že jeho otec ho o doručovaní súdnych zásielok neinformoval už skôr, ale „zhodou okolností“ až po doručení rozsudku. Podľa navrhovateľa odporca mal riadnu vedomosť o prebiehajúcim súdnom konaní, ako i o termíne súdneho pojednávania, nakoľko asi týždeň pred týmto termínom ho odporca kontaktoval zaslaním SMS- správy tým, že svoj záväzok vyrovná, k čomu však nedošlo, a to ani len sčasti. Tvrdenie odporcu o čiastočnom splatení dlhu označil za nepravdivé, nakoľko odporca mu nevrátil ani časť žalovaného dlhu. Svoje tvrdenie navyiac nedoložil žiadnym dôkazom, čo svedčí o jeho snahe neúmerne naťahovať konanie a splatenie

dlhu nielen oddialiť, ale ešte aj spochybníť jeho výšku, napriek tomu, že lehota splatnosti bola 11. 04. 2008. Po viac ako štyroch rokoch od splatnosti dlhu odporca nevykonáva žiadne úkony smerujúce k splateniu dlhu, práve naopak, ničím nepodloženými tvrdeniami o postupe súdu, ktorým sa mu mala odňať možnosť konať pred súdom, vykonal úkon smerujúci výlučne a len k prietahom v súdnom konaní, s cieľom oddialiť splatenie dlhu, resp. dlh nesplatiť vôbec. Na podporu svojej argumentácie navrhovateľ vo vyjadrení poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. 08. 2012, sp. zn. 5Obo 35/2012 a zo dňa 18. 09. 2012, sp. zn. 5 Cdo 182/2012. Záverom zhrnul, že podľa jeho názoru nebola odporcovi postupom súdu znemožnená realizácia jeho procesných práv, práve naopak, súd mal doručenie žalobného návrhu spolu s výzvou na vyjadrenie sa, ako aj predvolanie na pojednávanie riadne vykázané. Odporca sa v odvolaní snaží len navodiť dojem, že jeho neúčasť či pasivita počas prvostupňového konania bola zapríčinená „postupom súdu“.

Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odporca v odvolaní namietal postup súdu prvého stupňa, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom dôvodiac, že súdom doručované zásielky v danej veci, vrátane predvolania na súdne pojednávanie a meritórneho rozhodnutia, prevzal otec odporcu, ktorý má rovnakú adresu trvalého pobytu, ako aj meno a priezvisko. Z uvedeného dôvodu žiadal napadnutý prvostupňový rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Za odňatie možnosti konať pred súdom účastníkovi konania v dôsledku postupu súdu v zmysle odvolacieho i dovolacieho dôvodu (§ 221 ods. 1 písm. f) a § 237 písm. f) O.s.p.) možno označiť postup súdu v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorým boli účastníkovi konania odňaté jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

- 4 -

V predmetnej veci z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrh na začatie konania a predvolanie na termín pojednávania dňa 10. 09. 2012 boli odporcovi doručované na adresu Letná 3, Senec, ktorú aj samotný odporca uviedol v odvolaní ako evidovanú adresu trvalého pobytu. Súdna zásielka bola adresovaná Ladislavovi Poórovi, nar. v roku 1972, čo bolo výslovne uvedené na doručke určenej do vlastných rúk. Doručka od uvedenej súdnej zásielky sa súdu vrátila s podpisom adresáta potvrdzujúcim jej prevzatie dňa 06. 07. 2012. Konajúci súd mal preto riadne vykázané doručenie predvolania na termín a vzhľadom k neospravedlnenej neprítomnosti odporcu v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jeho neprítomnosti. Vzhľadom k riadne vykázanému doručeniu predvolania na termín odporcovi (z adresy jeho trvalého pobytu, za riadneho a nezameniteľného označenia adresáta menom, priezviskom a rokom narodenia), prvostupňový súd nemal ani len najmenší dôvod pochybovať o tom, že súdna zásielka bola doručená niekomu inému ako označenému účastníkovi konania a pokiaľ sa rozhodol pojednávať v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčasť neospravedlnil, jeho postup zodpovedal zákonnému ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Odporca svoju obranu založenú na tvrdení, že súdne zásielky v danej veci prevzal za neho bez akéhokoľvek splnomocnenia jeho otec a odporca nemal žiadnu vedomosť o prebiehajúcom konaní, žiadnym spôsobom nepreukázal a nepodložil žiadnymi dôkazmi a túto súd vyhodnotil ako účelovú. Rovnako tak vyhodnotil odvolací súd aj tvrdenie odporcu, že navrhovateľovi uhradil časť žalovanej pohľadávky vo výške 830,- Eur, čo však nepreukázal žiadnym dôkazom. Len samotný výsluch rodinných príslušníkov odporcu, za účelom preukázania ním tvrdeného, nepovažuje odvolací súd bez ďalšieho za relevantné a dôveryhodné dôkazy, vzhľadom k pochybnosti o dôveryhodnosti a nezaujatosti rodinných príslušníkov odporcu. Odvolací súd zhodne s navrhovateľom neuveril odporcovej argumentácii, že nemal žiadnu vedomosť o prebiehajúcom spore a zhodou okolností sa o ňom dozvedel až v priebehu lehoty na podanie odvolania voči meritórnemu rozhodnutiu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keď z listinných dôkazov založených v súdnom spise nebolo preukázané žiadne pochybenie prvostupňového súdu, ktoré by malo za následok odňatie možnosti odporcu konať

pred súdom, ani čiastočná úhrada dlhu odporcom, odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 219 os. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.